

Arrest

nr. 73 369 van 17 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SCHIJNS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 juni 2010 het Rijk binnen en diende op 24 juni 2010 een asielaanvraag in. Op 11 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Mahetarkhill, Chittagong District. U werd lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) in 2002. Op 22 maart 2009 ging u naar de sportclub van BNP in uw buurt. U had de sleutel van de lokalen en op die middag was er een sportevenement dus u ging al iets vroeger naar de club. In het kantoor trof u het lijk van A. K., lid van de Awami League. Meteen daarna vluchtte u uit angst naar uw grootvader in Boyal Khali. Daar vernam u dat er een klacht werd ingediend tegen u door de vader van het slachtoffer en dat er een rechtzaak wegens moord tegen u liep. U werd gevisieerd omdat u de sleutel van het kantoor had en omdat u lid was van de BNP. U verbleef in de periode die daarop volgde op verschillende plaatsen in Bangladesh, onder andere bij een vriend van uw oom en bij uw schoonbroer. Op 5 april 2010 verliet u Bangladesh. U nam een boot in de haven van Chittagong. Op 24 juni 2010 kwam u aan in België en u vroeg asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een nationaliteitsakte, documenten van de rechtzaak die tegen u loopt en medische documenten.

B. Motivering

Volgens uw verklaring loopt er een rechtzaak tegen u omwille van uw politieke profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U bevestigt dat u uw onschuld niet kunt bewijzen omwille van hetzelfde politieke profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht vooreerst geen geloof aan uw politieke profiel. U hebt geen kennis over de partij waarvan u volgens uw verklaring deel uitmaakt. U stelt dat BNP staat voor Bangladesh National Party (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit klopt niet. BNP staat voor Bangladesh Nationalist Party. U bent lid sinds 2002 (zonder dat u de exacte datum kende), maar u weet niet of BNP op dat moment aan de macht was in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Volgens uw verklaring was u binnen de BNP verantwoordelijk voor publiciteit. Wanneer u gevraagd wordt om een anekdote te vertellen over iets dat u ooit meegemaakt hebt binnen die functie geeft u eerst een algemeen antwoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u daarna gevraagd wordt om iets concreet te vertellen, antwoordt u dat u het zich niet meer herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U wordt ook bevestigd over de redenen waarom u zich aansloot bij BNP en wat u zo goed vindt aan BNP. Opnieuw komt u niet verder dan enkele algemene antwoorden die aan de oppervlakte blijven zoals: ik hou van de principes van BNP, ik hou van hun toespraken, ze zijn eerlijk en ze protesteren tegen de misdaad van Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u uiteindelijk gevraagd wordt om enkele concrete programmapunten van BNP op te sommen stelt u dat u zich dat niet herinnert op dit moment, maar dat u wel goed op de hoogte bent van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaart dat u meewerkte aan de verkiezingscampagne van 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt naar enkele concrete programmapunten van BNP tijdens de verkiezingen van 2008 somt u enkele algemene punten op zoals het ontwikkelen van het land en het controleren van voedselprijzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U wordt ermee geconfronteerd dat dit zeer algemene zaken zijn die elke partij in Bangladesh kan nastreven. Daarop geeft u nog twee voorbeelden zoals het bestrijden van terrorisme en het tegengaan van misdaad en corruptie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is opnieuw een algemeen antwoord. Wanneer daarop gevraagd wordt hoe BNP dit wilt bereiken verklaart u dat BNP dat via de autoriteiten wilt bereiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U slaagt er dus niet in om concrete voorstellen of plannen van de BNP uit de doeken te doen. Bovendien weet u niet met welke andere partijen BNP in coalitie zit (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gezien uw bewering al bijna 10 jaren lid te zijn van de BNP, mag er van u een uitgebreide partijkennis verwacht worden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw politieke profiel. Daar dit profiel onlosmakelijk verbonden is aan uw juridische probleem, mag de geloofwaardigheid van uw juridische probleem dan ook betwijfeld worden. Dit wordt bevestigd door volgende vaststellingen. Daar u van een ernstige zaak zoals moord beschuldigd wordt, mag er van u toch enige kennis over uw juridische situatie verwacht worden. U hebt echter geen kennis over de rechtzaak die tegen u loopt. U bent niet zeker bij welke rechtbank de zaak loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt in welke fase de rechtzaak zit verklaart u dat u geen idee hebt en dat u niets weet over uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U weet niet of er al arrestaties gebeurd zijn in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U weet niet of er een arrestatiebevel tegen u is uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). En u hebt geen weet van de laatste ontwikkelingen in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Uw gebrekkige kennis over uw zaak is merkwaardig gezien u nog steeds in contact staat met vrienden in Bangladesh die op z'n minst in beperkte mate uw zaak volgen (zij stuurden namelijk de documenten op en via hen vernam u enkele elementen) en ondanks dat u in bezit bent van de rechtzaakdocumenten. Wanneer u gevraagd wordt wat u weet over de inhoud van het document, antwoordt u dat u geen idee hebt en dat u nooit betrokken was en bijgevolg ook niets weet over de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is een blijk van totale disinteresse in de zaak die aan de basis ligt van uw vlucht uit Bangladesh, nl. aan aanklacht wegens moord. Het gebrek aan interesse in uw zaak ondermijnt uw vrees. Het is bovendien niet duidelijk hoe u

aan uw rechtzaakdocumenten bent geraakt. In het begin van het gehoor verklaart u dat u enkel nog contact hebt met twee vrienden in Bangladesh: S. en K. (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Later wordt u opnieuw gevraagd de namen van deze personen voluit te geven en u antwoordt M. R. en M. K. (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit is niet enkel tegenstrijdig met uw eerste verklaring, het is bovendien merkwaardig dat de afzender op de enveloppe waarmee uw documenten naar België kwamen (groene map, punt 4) M. R. is, een naam die u niet eerder noemde. Wanneer u hiermee confronteerd wordt stelt u dat u niet weet wie die persoon is en dat uw vriend misschien aan hem gevraagd heeft om de documenten op te sturen. Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten moet gepaard gaan met een geloofwaardig en coherent relaas. Dit hier niet het geval. Bovendien is het in Bangladesh niet moeilijk om aan valse documenten te geraken (blauwe map, punt 1). Bijgevolg kan geen waarde gehecht worden aan de rechtbankdocumenten die u voorlegt. Het CGVS heeft twijfels over uw recent verblijf in Bangladesh en over de manier waarop u Bangladesh verliet. Wanneer u gevraagd wordt om een overzicht te geven van de plaatsen waar u verbleef in Bangladesh in de periode tussen het moment dat u problemen kreeg en het moment dat u Bangladesh verliet antwoordt u dat u drie of vier dagen bij uw grootvader in Boyal Khali verbleef en dat u daarna op verschillende plaatsen verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U wordt gevraagd om een meer concreet overzicht te geven. U kan enkel vertellen dat u bij een vriend van uw oom verbleef maar dat u niet meer weet waar (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit is merkwaardig gezien u twee of drie maanden bij die vriend van uw oom woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is bevreemdend dat u enkel weet dat hij in een dorp in Chittagong District woonde en dat u de naam van die plaats niet kent. Dit maakt uw vluchttocht weinig geloofwaardig. U weet niet met welke documenten u reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit is bevreemdend. Van iemand die op illegale manier zijn land verlaat en een ander land betreedt kan men verwachten dat hij een minimale kennis heeft over de documenten die hij gebruikt voor het geval dat er een migratiecontrole zou plaatsvinden. Dit doet vermoeden dat u niet met valse documenten reisde. Het feit dat u niet meer weet of u ooit een eigen internationaal paspoort had, wat toch merkwaardig is, sterkt dit vermoeden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U weet bovendien niets over uw reisweg. U weet niet hoe vaak u moest overstappen op een andere boot, u weet niet hoeveel verschillende boten u nam, u weet niet waar u bent overgestapt, u weet niet met wat soort boot u reisde, u weet niet onder welke vlag de boot vaarde en u weet niet in welke haven u bent aangekomen. Dit alles wijst erop dat u informatie over uw vlucht en uw recent verblijf achterhoudt. U legt geen enkel bewijs voor dat het tegendeel aantoonde. U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan. Uw overige documenten zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. U legt medische documenten voor waaruit blijkt dat u te kampen hebt met stress, depressie en concentratieproblemen (groene map, punt 3). U haalt tijdens het gehoor ook meermaals aan dat u problemen hebt met concentratie en dat u daardoor zaken niet kunt herinneren. Toch lijkt het erop dat u dit argument alleen lijkt te gebruiken wanneer het u uitkomt. Tijdens het gehoor blijkt meermaals dat u in staat bent om allerlei zaken te herinneren. Zo weet u perfect te plaatsen wanneer uw vader stierf: voor uw problemen, nadat u politiek actief werd en nadat u afstudeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). U kent de exacte datum waarop u problemen kreeg en waarop u uw dorp verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 7) en u weet op welke datum u Bangladesh verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) en u België binnen kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U weet ook zonder moeite te plaatsen wanneer u afstudeerde in het lager middelbaar onderwijs en in het hoger middelbaar onderwijs (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit alles wijst erop dat uw concentratieproblemen niet als excuus kunnen dienen om geen kennis te hebben over uw problemen en uw politieke profiel. De nationaliteitsakte bewijst enkel uw identiteit (groene map, punt 1). De inhoud van deze akte spreekt in uw nadeel. U verklaart dat Awami League aan de macht is op lokaal niveau in Rangunia, de plaats waar deze akte werd uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit is merkwaardig gezien in de nationaliteitsakte vermeld staat dat u nooit betrokken was bij subversieve activiteiten. Het is bevreemdend dat een lid van de vijandelijke partij (en de partij waarvan een lid een klacht tegen u indiende wegens moord op een ander lid van de Awami League) een dergelijk document zou uitgeven voor iemand waartegen een moordzaak loopt. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt kan u enkel verklaren dat uw vriend dit regelde en dat u niet weet hoe hij dit deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Verzoeker roept als enig middel de *“Schending van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”* in.

2.2. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er als lid van de politieke partij BNP onterecht beschuldigd werd van moord door aanhangers van de Awami League.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt enkel een nationaliteitsakte neer maar geen paspoort. Dit klemt temeer nu zijn verklaringen inzake zijn reisweg naar Europa geenszins kunnen overtuigen. Verzoeker verklaart dat hij per boot van Bangladesh naar België reisde. Voor zover verzoeker dergelijke lange bootreizen meemaakte kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze uitvoerig kan toelichten en aannemelijk kan maken dat hij deze reis effectief ervaren heeft. Dit is niet het geval. Verzoeker kan geen nuttige kenmerken geven zoals de namen, de nationaliteit en de vlag waaronder de schepen voeren, wist niet welke havens deze aandeden en zelfs niet hoeveel keer hij overstapte (gehoorverslag CGVS p. 11 – 12). Verzoekers kennis beperkt zich tot de melding dat hij met *“Een groot schip”* meevoer, wat de waarachtigheid van de overtocht geheel ondergraaft. Zijn bewering dat hij *“geen controle [moest] passeren”*, zelfs niet bij aankomst in België, omdat hij *“de plaats langs de achterzijde”* verliet (gehoorverslag CGVS p. 11 – 12) is gezien hij dit niet nuttig kon omschrijven, ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

3.3. Verzoekers verklaringen inzake zijn vluchtmotieven zijn evenmin geloofwaardig nu hij noch de politieke partij BNP waar hij lid van was, noch de rechtszaak die tegen hem liep en waarin hij onterecht beschuldigd werd van moord overtuigend kon toelichten terwijl deze twee elementen de kern uitmaken van zijn asielrelaas.

3.3.1. Verzoeker ontkent niet dat hij tekort schiet in zijn kennis over de politieke partij waarvan hij beweert lid te zijn geweest. Hij argumenteert *“dat hij lijdt aan verschillende medische syndromen zoals stress, depressie en concentratieproblemen. Verzoekende partij heeft dit ook kenbaar gemaakt tijdens het interview bij verwerende partij. Door deze medische syndromen slaagt verzoekende partij er uiteraard niet in om een coherent en samenhangend verhaal te berde te brengen.”* Ter adstructie van zijn medische problemen legt verzoeker medische attesten neer.

Voor zover verzoeker zijn asielaanvraag integraal steunt op zijn politieke activiteiten voor de BNP en hij de hoofdverdachte is in een moordzaak, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze gebeurtenissen uitvoerig kan toelichten. Uit het CGVS-verhoor blijkt echter dat verzoekers kennis over zijn asielmotieven geheel afwijkt van zijn gedetailleerde kennis over bepaalde algemene kwesties en over zijn studies, de dood van zijn vader en de datum waarop hij Bangladesh verliet. Zijn “medische syndromen” beperken zich aldus enkel tot zijn asielmotieven wat bezwaarlijk kan overtuigen temeer nu hij deze motieven zelf aanbrengt en redelijkerwijze verwacht mag worden dat verzoeker zich ook deze feiten levendig zou kunnen herinneren indien ze zich in werkelijkheid hadden voorgedaan. Dat verzoeker verhinderd werd door medische kwesties kan niet blijken uit het administratief dossier te meer nu niet aannemelijk gemaakt wordt waarom deze medische syndromen een selectieve impact zouden kunnen hebben. Aldus biedt verzoeker geen aannemelijke verklaring voor zijn manifeste onwetendheid inzake de kern van zijn asielmotieven. Verzoekers asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.

3.3.2. Verzoeker beperkt zich verder tot algemene verwijten naar verwerende partij toe waar hij aanvoert dat deze niet *“onvoorwaardelijk kan stellen dat hij geen lid was”* van de BNP en *“toont niet aan dat deze vrienden over meer informatie beschikken aangaande de rechtszaak”*. De Raad wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal bij het beoordelen van een asielaanvraag over een zekere appreciatiemarge beschikt en niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027), noch als taak heeft om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.4. De neergelegde juridische documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen nu verzoeker ook niet in staat is ook maar minimaal de echtheid van de neergelegde juridische documenten te verzekeren. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de oorsprong van zijn gerechtelijke vervolging ligt in zijn voorgehouden politiek profiel terwijl hij geen politieke bekendheid aantoonde. Documenten dienen hoe dan ook om enige bewijswaarde te hebben te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval te meer nu bij verzoeker enkel een doorgedreven desinteresse en onwetendheid met betrekking tot zijn rechtszaak kan vastgesteld worden tezamen met nietsbetekenende toelichtingen over de documenten, hoe hij deze documenten bemachtigde, door wie ze hem werden toegezonden en zijn verklaringen *“ik weet er niets van. Ik wou gewoon alle documenten krijgen”* (gehoorverslag CGVS, p. 10). In het licht van de algemene

informatie toegevoegd aan het dossier over het gemak waarmee in Bangladesh al dan niet echte documenten te kopen zijn kan aan de neergelegde documenten geen bewijswaarde worden toegekend.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch voert hiervoor geen concrete argumenten aan.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK